

תשנת שנת

תשנת שנת

ת ת ת

נעדר עיני המוחך
וי א. אהרן פירלסטיין

שנה טובה לך ולביתך

לחג האילנות

בערך ע"י המהנדל
ר.א. אהוד פירטסיק

עניני הפרשה

בשורת הגאולה

משה יצא למצרים ובדרך פגש את אהרן והם מאד שמחו כשהגיעו למצרים הראו הסימנים ליהודים וכולם האמינו ושמחו שמשה הגיע לגאול את היהודים. משה, אהרן ושבעים זקנים הלכו לפרעה לומר לו שירשה ליהודים לצאת ממצרים, אך בדרך, מרוב פחד, נשמטו הזקנים אחד אחד, וכך עד כשהגיעו לארמון נשארו רק משה ואהרן (ומה העונש שקיבלו? נספר אי"ה בהמשך).

בארמון פרעה

כשהגיעו משה ואהרן עד ארמון פרעה, ראו שיש לארמון ארבע מאות שערים ועל כל שער שומרים 60 גיבורים, ופחדו. בא מלאך והכניסם לארמון. כששמע פרעה ששני יהודים נכנסו לחצר, כעס על שומריו הגיבורים והענישם. את חלקם הרג. חלקם הכניס לבית הסוהר ואחרים פיטר. כשרצו משה ואהרן להיכנס לבית פרעה ראו שם שני אריות גדולים אך הם נעשו ככבשים קטנים והלכו עם משה ואהרן. כל החיות הרעות הצטרפו אליהם ונשקו את רגליהם, וכך הם נכנסו לבית לפרעה.

פרעה שהתפלא לראותם כנסיכים שאלם: מה תבקשו? ענה לו משה: ה' שלחני לבקשך שתשלח את היהודים ממצרים כדי שיקריבו לו קורבנות במדבר! פרעה נבהל מהם.. אמר לו בלעם תזמינם למחר ונראם. אמר להם פרעה בוא למחרת כי רצה להתייעץ עם חרטומי מצרים וחכמיה.

מי ה' שאשמע בקולו

למחרת היתה חגיגה גדולה אצל פרעה כל המלכים באו ונתנו לו מתנות משה ואהרן נעמדו ליד הדלת. פרעה חשב בוודאי שגם הם הביאו מתנות וצווה להכניסם. כשראה שבאו בלי מתנות כעס ושאל אותם מי אתם? ענו לו אנו שלוחי ה' לצוות אותך שתוציא את היהודים ממצרים! כל המלכים שהיו שם רעדו מפחד כשראו. שאלם פרעה מי זה ה' ולמה הוא לא שלח לי מתנה? הסתכל פרעה בספרים שכתוב בהם את שמות כל הע"ז אך לא מצא בהם את שמו של הקב"ה. ענה לו משה: ה' קדוש ואינו נמצא בין השמות הטמאים שלכם וה' הוא שברא את השמים ואת הארץ! אך פרעה כעס וצעק מי ה' כי אשמע בקולו (לכן הוא קיבל

10 מכות כי הרי ידע שיש ה')

תכבד העבודה על האנשים

פרעה פחד שמעכשיו היהודים יחשבו על הנאולה ולא יעבדו, לכן הכביד עליהם וצוה שמהיום היהודים לא יתקבלו קש להכין ממנו לבנים, אלא יאספו לבד קש, כדי שיצטרכו לעבוד יותר שעות בכל יום כדי לאסוף קש. ראו היהודים שהמצב נהיה יותר גרוע, באו בטענות למשה. משה שאל את ה' למה שלחו להרע יותר לבני ישראל?

והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים

ה' אמר למשה שמעתי את צעקת בני ישראל ואני יודע שעכשיו שבאת נהיה קשה יותר, אך לך לבנ"י ותאמר להם בשמי ארבע לשונות של נאולה "והוצאתי, והצלת, ונאלתי, ולקחת" (כנגדם שותים בפסח ארבע כוסות).

נס התנין

ה' שלח שוב את משה לפרעה ואמר לו שאם פרעה יבקש סימנים, יזרוק אהרן את המטה ויהפך לתנין, אך גם חרטומי פרעה עשו כך. תפס אהרן את זנבו וחזר להיות מטה, והמטה בלע את מטות חרטומי מצרים הרבים אך לא היה נראה עליו כלום...

הנה יוצא המימה

פרעה החזיק את עצמו לאלוהים שברא את העולם, ואינו יוצא לשירותים. לכן כל בוקר היה קם מוקדם יוצא ליאור לעשות צרכיו, ואף אחד לא ידע על כך כי היה אסור לשום אדם לצאת מביתו לפנות בוקר. אמר ה' למשה שדוקא אז יבוא לפרעה להראותו שאינו אלוהים ושה' יודע שהוא עושה את עצמו לאלוהים והולך ליאור לעשות צרכיו, ויאמר לו ה' צוה לשלוח את בני מצרים. ואכן הלך משה ליאור והזהיר את פרעה שיקבל עשר מכות.

"דמים"

המכה הראשונה היתה דם מידה כנגד מידה. כי פרעה שחט תינוקות להתרפא מצרעתו. משה ואהרן הזהירו את פרעה שכל המים יהפכו לדם, וכך היה. אהרן הכה במטחו על הים, ולא משה, כי לא רצה להיות כפוי טובה למים שהגיגו עליו כשהיה בתיבה, וכל המים נהפכו לדם. למצריים לא היו מים לשתות רק ליהודים, והמצרים באו לקנות מים מהיהודים, עד שפרעה הבטיח שישלח את בני. אז נהפך כל הדם למים, אך פרעה שוב לא רצה לשלחם.

"צפרדעי"

הזהירו משה ואהרן את פרעה על מכת צפרדע "מידה כנגד מידה" המצרים שלחו את היהודים להביא להם גזקים וזבובים אז ה' נתן להם הרבה... אהרן הכה על הים ויצאה צפרדע גדולה. המצרים הכו אותה ויצאו ממנה המון צפרדעים. הם נכנסו לכל מקום אפילו לתנורים וה' עשה נס שלא ימותו השרים רצו להתחבא בחדר שכולו שיש, כי הצפרדעים לא יכולים להיכנס בו. אמרו הצפרדעים לשיש: הרי אתה רוצה לעשות את רצון הבורא תן לנו ליכנס. נפתח בשיש פתח שצפרדעים יוכלו להיכנס בו... עד שפרעה הבטיח שישלחם ממצרים, אז מתו כל הצפרדעים, אך המצריים עבדו קשה מאוד לאסוף ולזרוק את כל

הצפרדעים לים אך שוב פרעה לא רצה לשלחם.

"כינים"

הזהירו משה ואהרן את פרעה על מכת כינים "מידה כנגד מידה" כי המצרים ציוו את בני ישראל לנקות את רחובות מצרים וזה גרם לבניי לכינים. אהרן הכה בחול – לא משה כי משה הטמין את המצרי שהרג בחול – וכל מצרים התמלאה בכינים עד שפרעה הבטיח שישלחם. אולם כשנגמרה מכת כינים שוב לא רצה לשלחם.

"ערוב"

הזהירו משה ואהרן את פרעה על מכת ערוב, "מידה כנגד מידה" כי המצרים שלחו היהודים להביא להם אריות, דובים, והרבה חיות טורפות. משה ואהרן הביאו במכת ערוב הרבה חיות הגיעו שהרגו מצרים עד שפרעה הבטיח ואז הסתלקו החיות. לא כמו בצפרדע שמתו במצרים כי ה' לא רצה ה' שיהנו מעור החיות. שוב התעקש פרעה לא לשלחם.

"דבר"

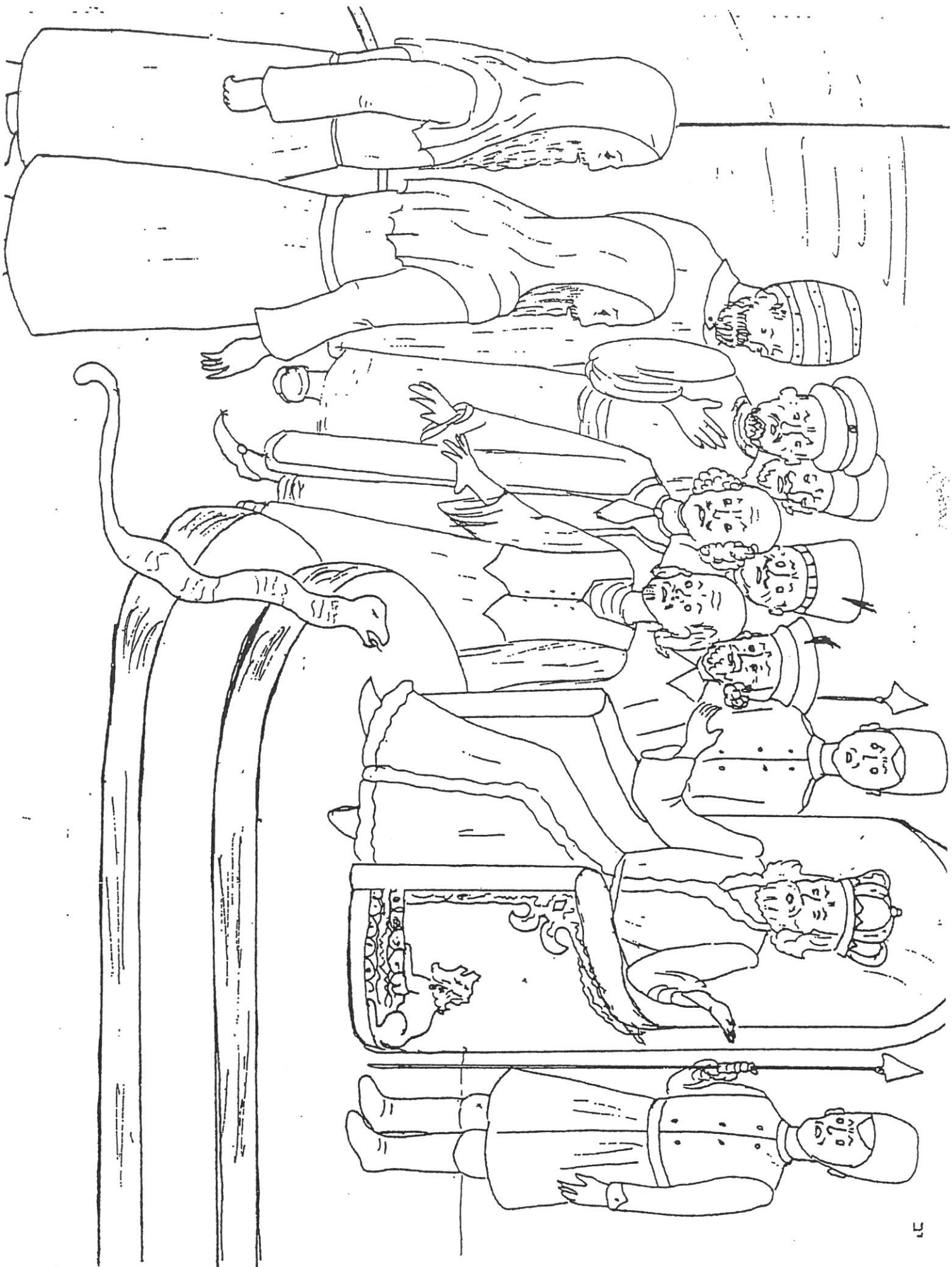
הזהירו משה ואהרן את פרעה על מכת דבר. הם הזהירו שכל מצרי שיעזוב את הבהמות בחוץ בשדה ימותו בהמותיו. משה ואהרן אכן הביאו את מכת דבר. היו כמה מצרים שיראו מה' והכניסו את בהמותיהם ואכן הבהמות שהיו בפנים לא מתו. אך שאר בהמות המצרים מתו, עד שפרעה הבטיח וכו'.

"שחין"

הזהירו משה ואהרן את פרעה על מכת שחין. "מידה כנגד מידה" שהמצרים לא נתנו לבני ישראל לרחוץ לישראל נהיו הרבה פצעים משה ואהרן מילו את ידם באפר ושמו את כל האפר ביד אחת של משה ובנס הכל נכנס זרק משה את האפר לשמים, והתפזר על כל ארץ מצרים וכל מצרים התמלאה בשחין שגרם לפצעים וכאב להם מאד. עד שפרעה הבטיח וכו'.

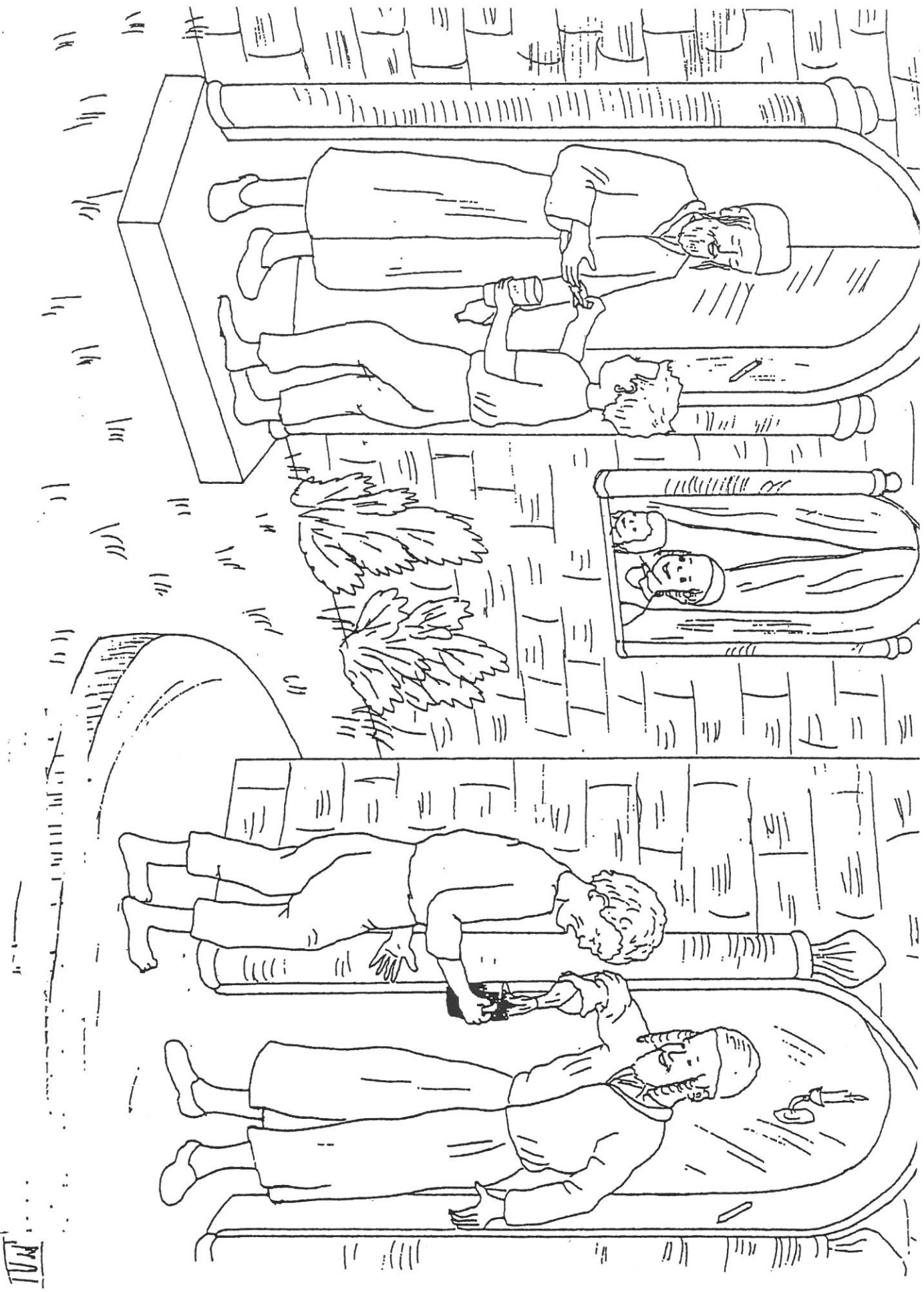
"ברד"

הזהירו משה ואהרן את פרעה על מכת ברד הביאו משה ואהרן את מכת הברד מידה כנגד מידה, כי המצרים ציוו את בני ישראל לנסוע להם גינות עם אילנות יפות ופרחים יפים נפלו אבני ברד ענקיות מעורבות באש שהרגו הרבה אנשים, העצים נשברו וגם התבואה נתקלקלה, כי ה' לא רצה ה' שיהנו מגינות אלו עד שפרעה הבטיח וכו'.

תמונה

